

endelige Armeeargamentation erkjender, at et saadant Antal Hæste behøves, saa skulle altsaa disse Hæste, efterat man nu først har skilt sig ved dem for en maassée temmelig lav Pris, siden anskaffes i dyre Domme. Derfor er det nødvendigt, at de vedligeholdes nu og ikke bortsalges. Det Tal, som Krigsbestyrelsen har forlangt vedligeholdt, er fat saa lavt, at der ingen Tvivl kan være om, at disse Hæste ville komme til Anvendelse ved den fremtidige Organisation. Det er blevet sagt, at Krigsministeren allerede har udtalt, paa hvad Maade han i Fremtiden vilde have Hæstene vedligeholdt og fodrede for offentlig Regning; Ja! Krigsministeren har sagt sin Mening, og om han ikke havde sagt den, saa ligger den i hvert Fald i Sagens Natur. Lovforslaget gaaer ud paa, at de 1728 Hæste skulle overgaae til Udredning og Underhold af Hartkornet — og hvorfor? Fordi man anseer det for den simpleste, mindst byrdefulde og for Statskassen mindst bekostelige Maade at underholde dem paa. Naar nu Krigsbestyrelsen er af den Anskuelse, at det er ønskeligt, at foruden dette Antal endnu et lignende Antal vedligeholdes, saa er det aldeles consequent, at man udtaler, at ogsaa det andet Antal af 1728 Hæste udredes paa den meest besparende og mindst byrdefulde Maade, altsaa paa den samme Maade. Landstinget har ikke villet tage nogen definitiv Beslutning om Maaden, hvorpaa disse Hæste skulde udredes og vedligeholdes, og Bestemmelsen om de saakaldte Foderhæste er kun provisorisk gjældende, indtil den nye Plan foreligger. Hvis den nye Plan bliver forelagt af mig, saa er det ganske vist, at jeg vil andrage paa, at de øvrige saakaldte Foderhæste udredes paa den selvsamme Maade, som disse Districtshæste; (Hør!) i modsat Fald vilde jeg komme i Strid med mine egne Anskuelser.

Ordføreren: Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har fremsat adskillige Strødemærkninger, som i og for sig kunde give Anledning til adskillige spredte Svar. Jeg vil dog foreløbigt kun holde mig til et enkelt Punkt. Han beklagede sig over, at jeg endnu ikke havde taget Ordet, da han derved maassée kunde blive forhindret ved Afslutning fra at svare. Jeg troer

nu virkelig, at den ærede Rigsdagsmand dog her er noget utaknemmelig; thi ved det Hovedspørgsmaal, som har foreligget i disse Dage, da der nemlig igaar blev forlangt Afslutning af Forhandlingerne over § 1 og 2, saa ikke alene stemte jeg ikke for, men jeg stemte i mod Afslutning, for at flere Medlemmer kunde faae Leilighed till at udtale sig, og det blev da navnlig den ærede Rigsdagsmand selv, der fik Ordet. Det er dog vistnok i og for sig ikke unaturligt, om Ordføreren noget sildig tager Ordet i en Sag som denne, naar de Forslag, som foreligge til Forhandling, ere stillede af Udvalgets Minoritet, hvor man altsaa afventer, at Mindretallet i saa Henseende først begrunder sine Forslag! Hvad nu det Ændringsforslag angaaer, som foreligger til § 3, da var det ganske vist dette Forslag, som jeg tillod mig for, da det alt var begrundet under det foregaaende Forslags Behandling, at erklære for syndeligt. Denne Paragraph gaaer ud fra, at Udredningen af et vist Antal Hæste, som tidligere blev tilveiebragt paa en anden Maade, nemlig derved, at den paalaae visse Præstegaarde og visse Hovedgaarde efter et tilfældigt Forhold, at denne Byrde nu — den være lille eller ingen — skulde lægges paa samtlige Hartkornbrugere paa det hele Hartkorn. Naar man vil udjævne den Forfjæl, som der her er Spørgsmaal om, at efter den tidligere Tingenes Indretning visse Eiendomme havde at udrede en særegen Byrde, hvad er saa naturligere, end at man da lægger den ligeligt paa det hele Hartkorn, saaledes som det er fordeelt over hele Landet, og ikke gaaer ind paa den smaalige Beregning, om et Antal — jeg troer det var af 77 Hæste — flyttes over fra Jylland til Verne. Man maa lægge vel Mærke til, at i det Dieblik man forlader den tidligere Fremgangsmaade og gaaer over til at fordele Hæsteholdet efter Hartkornet, saa kan man ikke flytte det tilfældige Forhold, hvori de udredningspligtige Hovedgaarde og Præstegaarde tidligere vare spredte over Landet, med som Grundlag for Udredningens Fordeling over det samlede Hartkorn. Blivey man først enig om at lægge det paa det samlede Hartkorn, saa kan man dog sandelig ikke alligevel tageden tidligere tilfæl-